

eP Coses de la vida GRAN BARCELONA

El futur d'un centre sanitari de referència

Vista d'una part del recinte de l'Escola Industrial, ahir.

Arquitectes i veïns exigeixen consens per al nou Clínic

El projecte passa per ocupar equipaments i zona verda al recinte de l'Escola Industrial

Una plataforma demana diàleg entre tots els afectats per trobar la millor solució

NATÀLIA FARRÉ
BARCELONA

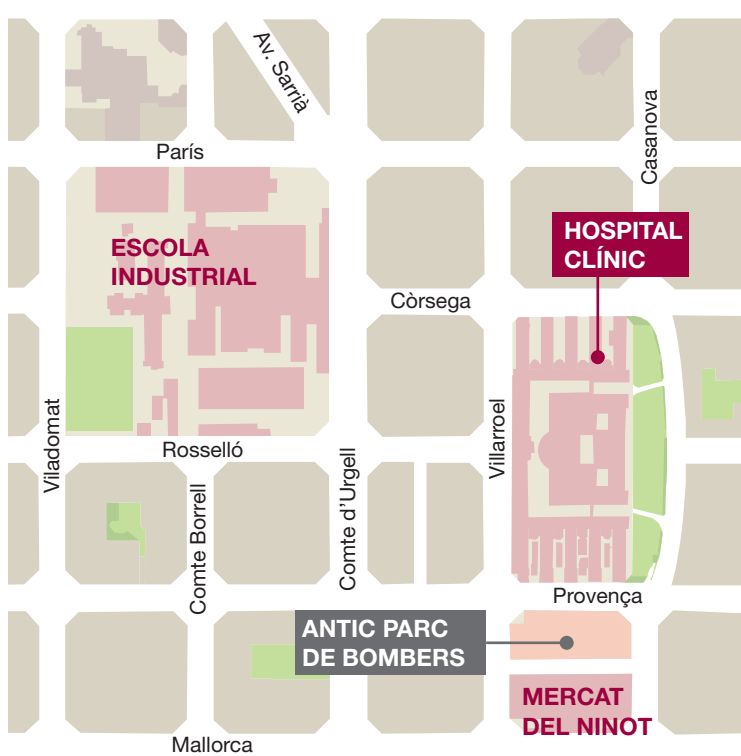
Que l'Hospital Clínic necessita i implora més espai és una cosa pública i notòria. «S'ha d'ampliar sí o sí perquè s'està quedant petit i no pot créixer més en les instal·lacions actuals», apunten des de la Conselleria de Salut, i afegeixen: «Com abans es faci, millor, perquè és imprescindible». De fet, la seva expansió fa anys que està sobre la taula però també fa anys que està aparcada. Tants anys com fa que la històrica caserna dels bombers del carrer de Provença es va tirar a terra. Per allà havia de créixer el centre sanitari però no el van construir. La demolició es va produir el 2010 i el solar és actualment un descampat on plantes i animals campen al seu aire.

Els 60.000 metres quadrats de la vella caserna no s'han aixecat per culpa de l'Ave. El tren

circula sota el carrer de Provença, de manera que, en teoria, no poden construir-se passos subterranis que el creuin. I el Clínic els demanda. Així les coses, hi ha sobre la taula una nova proposta d'ampliació que demana l'ocupació de l'Escola Industrial. Ningú hi està en contra, que quedi clar. Però sí que molts demanen consens i diàleg abans d'aixecar (o tirar) la primera pedra.

Aquests molts -SOS Monuments, la Coordinadora Esportiva de l'Escola Industrial, les associacions de veïns de Dreta i Esquerra de l'Eixample, la FAVB, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i les agrupacions de la institució dedicades al patrimoni i a l'urbanisme- s'han constituït en plataforma: *Un nou Clínic és possible, salvant el recinte de l'Escola Industrial*, i ahir van presentar els seus principis i demandes. Els principis es defineixen com «una propos-

L'AMPLIACIÓ DE L'HOSPITAL CLÍNIC

ta de la societat civil en defensa del valor de l'arquitectura, el patrimoni i l'espai públic de la ciutat». Les demandes es resumeixen en «un debat profund a tots els nivells amb totes les mirades, veïnals i professionals, per trobar la millor solució», segons el parer de Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC.

MANTENIR L'HOSPITAL // Primer de tot, cal dir que els signants volen mantenir l'hospital, el segon més gran de la ciutat darrere de la Vall d'Hebron, a l'Esquerra de l'Eixample: «Però cal pensar bé com i on», segons Xavier Riu, de l'associació de veïns del barri. I tots aposten per millorar-lo, però també volen defensar el patrimoni de l'Escola Industrial i preservar un dels pocs espais amples que hi ha en un barri d'altíssima densificació (100.000 habitants en 2,5 quilòmetres quadrats) i amb un

MANU MITRU

dèficit històric d'equipaments.

El nou pla d'ampliació proposa traslladar els equipaments del recinte –el camp de futbol i la piscina Sant Jordi (la primera olímpica coberta construïda a Espanya)– i suposa també eliminar la permeabilitat de l'Escola Industrial, ja que l'eix per als vianants del carrer de Borrell que el creua quedaria inutilitzat per l'edificació de nous edificis. Unes construccions que, a més, desfigurarien el patrimoni actual, que no és poc. L'espai, abans d'Escola Industrial va ser la fàbrica de filatures Can Batlló, referent en el disseny arquitectònic i industrial.

Es va aixecar entre 1869 i 1875 ocupant quatre illes de la trama de Cerdà i va portar la firma de Rafael Guastavino, arqui-

Entre les demandes a l'Administració hi ha **la preservació d'un patrimoni industrial** de gran valor urbanístic

tecte que va exportar la volta catalana als EUA i que en el seu historial es troba la construcció de l'Estació Central de Nova York. Guastavino no va ser l'únic que va deixar el seu art en el recinte, sinó que en diferents èpoques també hi han construït Bonaventura Conill, Josep Goday, Lluís Planas i Joan Rubió, entre d'altres. Segons Ricardo Vergara, de SOS Monuments, és «una amalgama de tot un segle d'arquitectura» que s'ha de preservar.

SOLAR ESTIGMATITZAT // Per això la plataforma demanarà la declaració de l'espai com BCIN (bé cultural d'interès nacional), que ara té una protecció menor. Una catalogació superior asseguraria la seva conservació. Veïns i arquitectes també defensen la singularitat de l'edifici del Clínic, obra d'un altre dels importants de Barcelona: Josep Domènech i Estapà, autor, a més, de la presó Model i dels jutjats. De manera que la plataforma demana estudiar els edificis per trobar la millor solució.

I la millor solució, de moment, significa «aprofitar totes les opcions d'optimització de l'espai del Clínic o redefinir la seva volumetria» i «assegurar que la construcció de soterranis al solar del carrer de Provença és realment un problema i no una pantalla per estigmatitzar el solar». Paraula de l'arquitecte Alfons Santamaria. ≡

L'acord

PARTIDA AMB TRES ACTORS

➔ En la construcció, o ampliació, d'un equipament sanitari a Barcelona, l'ajuntament proposa l'espai i la Conselleria de Salut disposa (o no) i construeix. En el cas del Clínic, hi ha una tercera Administració a la partida: la Diputació de Barcelona, ja que l'Escola Industrial és seva.

➔ Fa mesos que les tres entitats treballen juntes sobre la viabilitat del projecte en «bona sintonia», segons la conselleria, que afirma que de moment s'està mirant la documentació tècnica. Però el cert és que ara és l'únic escenari d'ampliació que hi ha sobre la taula.

➔ Des de l'ajuntament afirmen que «estan analitzant amb detall les conclusions de l'estudi tècnic». Admeten les dificultats que l'operació suposa i l'alt cost que comporta, però creuen «positiu» poder mantenir el Clínic a l'«entorn» actual. Però avisen que abans de seguir s'haurà «d'assegurar l'acord de la diputació i la disponibilitat de pressupost de la Generalitat».

BALANÇ DE SEGURETAT

Gairebé 1.500 multes per no dur mascareta

➔ La Urbana localitza 29 punts de BCN convertits en àrees per al 'botellon'

➔ Les queixes veïnals augmenten en un estiu marcat per la Covid-19

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

La Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB) suma, durant aquest estiu pandèmic, 1.497 multes a persones que no portaven la mascareta obligatòria al carrer. Aquests ciutadans sorpresos en espais públics sense la protecció fàcil hauran de pagar 100 euros, segons dicta la llei de salut pública 18/09.

Representen un percentatge baix que s'emmarca «dins d'un compliment generalitzat» per part dels veïns de la mesura de prevenció decretada per contenir la pandèmia de Covid-19, en paraules d'Albert Batlle, tinent de seguretat de l'Ajuntament de Barcelona.

XIFRES IMPENSABLES // El balanç de seguretat presentat ahir va registrar unes xifres impensables en estius anteriors sense coronavirus. Tal com va avançar EL PERIÓDICO, s'han desplomats un 60% furts i un 30% robatoris violents –principal problema de seguretat a la ciutat en períodes anteriors– a causa, sobretot, de la desaparició de turistes. I la venda ambulants, un maldecap punxant per al consistori, ha sigut residual i concentrada al Marçà. No obstant, la vigilància d'activitats que comportaven risc de contagi s'ha convertit en una nova ocupació, prioritària, per al cos municipal. Un total de 23.612 persones han sigut desallotjades de places i espais públics per no respectar les restriccions de la crisi sanitària.

En els mesos de juliol i agost, la GUB va interposar 3.178 sancions per consumir begudes alcohòliques en l'espai públic. El perfil d'infractors ha sigut el de joves entre 16 i 35 anys, va detallar l'intendent major Pedro Velázquez. La multa que hauran d'afrontar oscil·la entre els 500 i

MANU MITRU

▶▶ Control policial a la plaça del Sol el juliol passat.

Les platges s'han clausurat 26 vegades en període estival per aglomeracions. Gairebé sempre la del Bogatell

els 3.000 euros. Quaranta d'aquests incomplidors van cometre dues transgressions: beure en espais públics i compartir el recipient, una activitat prohibida en temps de pandèmia.

A la ciutat hi ha 29 punts calents de 'botellons'. Els més freqüentats es concentren a les places de Gràcia: del Sol, de la Virreina, del Diamant, Raspall i Joanic; i a les de Nou Barris: en la d'Àngel Pestaña i els Jardins de Can Xiringoi; als miradors de Collserola: el de Sarrià, el de l'Arrabassada, el de la carretera d'Horta a Sant Cugat i a les bateries del Carmel. També a Ciutat Vella, amb la plaça dels Àngels i les platges al capdavant (Sant Se-

bastià, Sant Miquel, Barceloneta i Somorrostro).

Durant l'últim cap de setmana, la Urbana va desallotjar tres festes il·legals. Es van tancar 26 vegades les platges perquè, de manera puntual, superaven la capacitat decretada per minimitzar el risc de contagi. Gairebé sempre aquesta aglomeració que forçava el tancament temporal es va produir el juliol, a la tarda i a la platja de Bogatell.

Les denúncies per comportaments incívics han crescut en un 22%. Un increment que es vincula al fet que hi ha hagut més persones que a qualsevol altre estiu que han passat els dos mesos de vacances sense sortir de la ciutat. La majoria van ser avisos a causa del soroll que causaven veïns en domicilis o espais públics. El segon motiu correspon a comportaments que infringien les mesures sanitàries, com el consum d'alcohol en grup o no respectar la distància social. ≡